

poněvadž podle § 5 zák. o p. d. jest subjektem této daně, též ohledně příjmů příslušníků rodiny, hlava rodiny, v tomto případě muž (Boh. 3895).

6. Soudní nálezy a rozsudky.

Soudní rozsudky a nálezy jsou průkaznými prostředky, nabyly-li právní moci. Mohou jimi býti prokázány nejen dluhy, vyplývající ze soukromoprávního sporu včetně náhrady soudních útrat, ale i dluhy z deliktu a pokuty. K peněžitým trestům nebo nákladům trestního řízení lze, jako k pozůstalostním srážkám, přihlížeti jen tehdy, zemřel-li zůstavitel po právní moci rozsudku. Podle nařízení č. 52/1859 ř. z. patří k peněžitým trestům též rozkaz vrátiti nedovolený dar v úředních věcech, nebo trestní nález, že za pokutu propadá kauce, zboží, věci prodejné a jiné.

7. Potvrzení poručenského a opatrovníckého soudu.

Soudy jsou povinny zjišťovati existenci dluhů a jejich výši, jde-li pak o osoby, požívající zvláštní zákonné ochrany, též potvrditi, že se tak stalo a že se uznává i existence a výše pohledávek. Toto potvrzení poručenského nebo opatrovníckého soudu jest pak věrohodným průkazem pozůstalostních břemen a dluhů, o nichž v administrativním řízení nemusí býti další doklady předkládány. Finanční úřad jest v otázce existence a výše pozůstalostních srážek zmíněným potvrzením vázán, t. j. není oprávněn tuto otázku samostatně přezkoumávati (n. s. s. ze 14./IX. 1939, č. 6114/4/37.²⁸)

F. KOVÁŘ:

Praxe soudní vůči notářské.

Mimo místní notáře konali před uvedením nového soudního řádu ke konci minulého století legalisaci podpisů účastníků na právních listinách soudcové, zkoumající též při tom svéprávnost a srovnalou vůli stran. Ustálil se zvyk, že především notáři byli pokládáni za k tomu povolání a soudcové teprve v druhé řadě. Po zavedení nyní také již zastaralého soudního řádu přesunuli přednostově okresních soudů s připuštěním soudní instrukce výkon legalisace podpisů stran na kancelářské úředníky bez uvedené zkoumací povinnosti. V této době se zvyk obrátil tak, že se soudní kancelář pokládá za hlavní místo k legalisaci podpisů, kdežto místní notář za vedlejší.

Jest to jednak následkem onoho uvolnění, jednak pro láci výkonu u soudu.

²⁸) Podle cit. nálezu nepokládal žalovaný úřad za věrohodný průkaz pohledávky pozůstalé vdovy ze zápůjčky zůstavitelé potvrzení poručenského soudu, poněvadž pohledávka ta nebyla prokázána některým průkazným prostředkem, uvedeným v § 21, odst. 1, č. 1, 2 a 6 prov. nařízení č. 397/1915, to jest buď notářským spisem o smlouvě zápůjčkové nebo výtahem z pozemkových knih, aneb pravoplatným soudním rozsudkem. Toto své stanovisko žalovaný úřad odůvodnil dále tím, že potvrzení poručenského soudu, vydané podle právě citovaného předpisu, jest pouze povahy formální a že předpokládá, že dluh existuje materiálně po právu, čemuž podle názoru žalovaného úřadu v daném případě nebylo z toho důvodu, poněvadž uplatněná srážková položka není žádným dluhem; smlouva o zápůjčce mezi manželi podle § 1 zák. č. 76/1871 ř. z. jest platná totiž pouze tehdy, když byla vyhotovena ve formě notářského spisu. N. s. s. dovodil, že toto stanovisko odporuje zákonu, neboť žalovaný úřad nebyl oprávněn potvrzení soudu věcně přezkoumávati.

Budiž zde dovoleno, tázati se, proč asi, když se soudní poplatky ve státních kolcích za soudcovské výkony občanstvu již kolikrát zvyšovaly, se také nezvyšují za práce legalisační a vidimační soudních kancelářských úředníků tak, aby byly stejné s obdobnými platy notářskými, jednak ku prospěchu státní pokladny, jednak ke kalé soutěži s notáři?

O kolik milionů korun přichází státní pokladna tímto stálým zanedbáváním?

K tomu všemu se též upozorňuje na to, že nynější německá správa při aplikaci našich norem o součinnosti soudů v řízení nesporném, zejména sepisování listin o právních jednáních, která potřebují soudního neb notářského osvědčení, sepisování posledních porřízení, ověřování podpisů a opisů, sepisování protestů a pod. výslovně stanoví výši poplatků za tyto úkony podle našeho platného tarifu notářského, nikoliv podle tarifu poplatku soudních. (§ 11 druhého nařízení o výkonu občanského soudnictví v Protektorátu Č. a M. ze dne 20. března 1940 — Verordnungsblatt č. 16/1940, vydaný 10. dubna 1940, strana 131 a násl.)

V ročníku 1935, č. 252 Sbírký zákonů a nařízení býv. státu čsl. jest uveřejněna vyhláška ministerstva financí (Dr. Trapl) ze dne 24. prosince 1935, kterou se stanoví podmínky a míra náhrad odměn při zápůjčkách (úvěrech) peněžních ústavů ohledně hotových výloh a zase velmi laciného palmáru ústavním úředníkům za vyhotovování právních listin a písemných podání, aniž jest v oné finanční vyhlášce uvedeno, že se tak stalo za souhlasu vlády nebo příslušného ministra spravedlnosti nebo v dohodě s ním, ač se touze finanční vyhláškou přespříliš zasahuje do kompetence orgánů témuž ministru spravedlnosti podléhajících. Jest opět otázka, může-li ministr financí sám derogovat dosavadní předpisy, má-li ona finanční vyhláška vůbec závaznou platnost a jak by se k ní měly postavit soudy příslušné ke stíhání právního pokoutnictví i nekalé soutěže. V úředním listě Protektorátu Čechy a Morava z 1. III. 1940, č. 51, jest uveřejněna vyhláška ministerstva sociální a zdravotní správy ze dne 29. února 1940 o úpravě platových a pracovních podmínek zaměstnanců v kancelářích advokátů a notářů — avšak s výslovným uvedením dohody s ministrem spravedlnosti i v souhlasu s úřadem říšského protektora, — tedy vyloženě závazná; jen aby byla také zabezpečena zaměstnavatelům únosnost tohoto sociálního opatření včasným, ale také tvrdým potíráním pokoutnictví i nekalé soutěže nejen v malém a drobném, nýbrž i v rozsáhlém a velikém. Do soudních poplatků k zákonu z 26. července 1931, č. 120 Sb. z. a n., upravených zákonem z 31. prosince 1935, č. 255 Sb. z. a n., a platných od 1. ledna 1936, je vsunuto ustanovení za první povolení exekuce podle cizozemských exekučních titulů a našich spisů notářských 2 K do 100 K, 5 K do 400 K, 10 K do 1000 K a dále 1% z hodnoty předmětu exekuce neomezeně, kdežto podle jiných exekučních titulů tuzemských vesměs jen polovičky a při punktu přes 15.000 K ještě k tomu omezeně nejvýše 50 K.

Pročpak se zařadují naši notáři mezi cizozemské exoty s opětným zdražováním na prospěch těch, kteří se notářům uhýbají. Nedalo-li se z cizozemských exekučních titulů při jejich zřízení v cizině naší státní pokladně ničeho, pak přece z našeho spisu notář-

ského se musel dáti předepsaný poplatek státní podobně jako ze zdejšího rozsudku nebo smíru soudního.

Tak na příklad z prvního povolení exekuce pro 200.000 K je podle našeho rozsudku nebo smíru soudního pouze pevný poplatek 50 K, a podle našeho spisu notářského 1% poplatek 2000 K!

Něco takového zavinuje neznalost. Jest to poučkou, že se při sestavování poplatkových sazeb mají přibíratí též právníci z praxe.

Obracene to bylo při stanovení poplatků z legalisací a vidimací.

K odstranění nepřístojností zde vylíčených uzavírám, aby notářské sazby legalisační i vidimační byly úměrně paušalovány a zároveň, aby poplatky ve státních kolcích za soudní legalisace a vidimace byly

na stejno postaveny s obdobnými notářskými sazbami, včetně státního kolku a daně z obratu — dál, aby notářské sazby palmární za všechny právní výkony, vyjmenované ve vyhlášce ministra financí ze dne 24. prosince 1935, č. 252 Sb. z. a n., pro peněžní ústavy byly též úměrně paušalovány s platností jen pro peněžní ústavy a jejich účastníky se zrušením téže vyhlášky, aby státní poplatek za první povolení exekuce podle tuzemských spisů notářských byl ustejněn s obdobným poplatkem podle ostatních tuzemských titulů exekučních a aby se o tom všem předložil ministru spravedlnosti zdůvodněný rozklad.

Jest na sboru notářů a notářské komory, aby podávaly zprávy a návrhy k odklizení upozorovaných vad, pak o změnách sazeb, poplatků atd. podle § 134, odst. 2 a § 135, odst. g) notářského řádu.

VĚSTNÍK SPOLKU KANDIDÁTŮ NOTÁŘSTVÍ

Pozvání k řádné valné hromadě

Spolku českých kandidátů notářství v Praze, která konána bude v neděli dne 26. května 1940 o 9. hod. dopol. ve vyhrazené místnosti restaurace „U Bumbříčka“ v Praze II., Vodičkova 6, palác Skaut.

Program:

1. Sdělení předsednictva,
2. čtení protokolu o minulé řádné valné hromadě,
3. volba presidenta notářské komory Pražské pana JUDr. Jaroslava Ponce, notáře v Praze, čestným členem spolku,
4. zprávy funkcionářů,
5. stanovení členského příspěvku,
6. volby.

Nesejde-li se ve stanovenou hodinu dostatečný počet účastníků, aby valná hromada byla podle stanov schopna usnášení, konána bude o hodinu později nová valná hromada s tímž pořadem jednání, která bude schopna usnášení za každého počtu přítomných. (§ 10 stanov.)

V sobotu dne 25. května o 19. hodině konána bude v restauraci „U Bumbříčků“ přátelská schůzka a zveme kolegy k hojně účasti.

Spolek českých kandidátů notářství
v Praze.

ZE DNE

Pan notář Heřman Janeček v Jičíně zemřel. Před závěrkou listu dovidáme se smutnou zprávou, že z kruhu našeho odešel nám všem milý a vzácný kolega pan notář Heřman Janeček. Všechny překvapila tato zpráva, vždyť před krátkým časem byl ještě činným v komorním výboru pražském, jehož členem byl od roku 1931. Jeho ztráty želi nejen celý stav notářský, ale i obecnostvok okresu jičínského, kdež působil od roku 1922. Zemřel ve věku 61 let. Čest bude zachována jeho památce.

Notářská komora v Praze uctila památku zesnulého věnováním částky 500.— K fondu Dr. Gustava Kreimla k podporování chudých vdov a sirotků po notářích.

Ladislav Brábek, notář v Kamenici n. Lipou, dožil se 19. t. m. svých šedesátých narozenin. V Kamenici n. Lipou působí přes dvacet let od svého jmenování a přes své znamenité právnícké znalosti, podle nichž by byl předurčen na místa význačnější, neuchází se o změnu svého působíště, neboť srostl s krajem a jeho obyvatelstvem nejpevnějšími svazky. Ctěn a vážen pro svoje ušlechtilé jednání a hrdé češství, byl občanstvem povolán na místa nejvýznamnější, jež zastával a zastává s vrozeným vědomím odpovědnosti, ať již jako bývalý dlouholetý starosta tamějšího Sokola a aktivní předseda Občanské záložny a Myslivecké jednoty, tak jako bývalý člen stálé delegace notářských komor v Praze a činný místní vedoucí Národního souručenství i okresní

vedoucí Národní pomoci. Svých šedesátých narozenin dožívá se v plné svěžesti tělesné i duševní a přejeme mu, aby s dosavadní energií a mladistvým zápalem pokračoval na poli právnícké a národní činnosti ještě další dlouhou řadu let.

Přeložení: Ministr spravedlnosti přeložil notáře Zdeňka Kunsta z Městce Králové do Prahy III., notáře Dr. Felixe Bělohávk a z Nasavrku do Rakovníka, notáře Dr. Andělína Váhalu ze Slavkova u Brna do Brna, Dr. Stanislava Bílka z Jemnice do Slavkova u Brna a notáře Dr. Aloise Zofku z Trhových Svin do Městce Králové.

Jmenování: Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství, Dr. Vladislava Hába notářem v Uherském Brodě, kandidáta notářství Dr. Františka Světlíka notářem v Jemnici a kandidáta notářství Františka Remtu notářem v Nasavrkách.

Sbírka na Německý Červený kříž. Se zřetelem k výnosu ministerstva spravedlnosti ze 17. května 1940 č. 21.648/40-8 poukazujeme na provolání pana říšského protektora v Čechách a na Moravě a na provolání vlády Protektorátu k válečnému pomocnému dílu pro Německý Červený kříž a vyzývá všechny kolegy notáře i kandidáty, jakož i zaměstnance notářských kanceláří, aby se sbírky na Německý Červený kříž co nejučinněji zúčastnili a aby každý podle svých sil a možností přispěl. Sběrka je dobrovolná a peněžité dary lze poslati na složenku č. 63.000. Mimo to možno na sbírku přispěti také v rámci sběrací akce pořádané obcí.

Nepochybujeme, že sbírka se setká u českých notářů a jejich spolupracovníků s pravým pochopením a že výsledek bude úměrný vážnosti doby, v které žijeme.

Číslo 16.719/40-11.

V Praze dne 16. dubna 1940.

Advokátním a notářským komorám v Praze a v Brně.

Ministerstvo spravedlnosti zasilá na vědomí poučení pro soudy, které bylo vydáno vzhledem k výnosu říšského ministra spravedlnosti ze dne 31. ledna 1940 (Deutsche Justitz str. 220). Toto poučení bude uveřejněno mezi sděleními v nejbližším čísle Věstníku ministerstva spravedlnosti.

Ministerstvo spravedlnosti v Praze.

16./4. 1940.

Seznamy osob zbavených státní příslušnosti.

Podle § 2 nařízení ze dne 31. prosince 1939 (Říšský zákoník 1940 I, str. 35, Věstník ř. prot., str. 16) třeba v pozůstalostních věcech a při darování zkoumatí také, zda dědic (odkazovník) nebo obdarovaný nebyl zbaven protektorátní příslušnosti podle nařízení ze dne 3. října 1939 (Říšský zákoník I, str. 1997, Věstník ř. pros., str. 179).

Podle výnosu říšského ministra spravedlnosti ze dne 31. ledna 1940 (Deutsche Justitz, str. 220) založí a povedou seznamy osob, které byly zbaveny protektorátní příslušnosti podle uvedeného nařízení ze dne 3. října 1939, jakož i osob, které byly zbaveny německé státní příslušnosti podle zákona ze dne 14. července 1933 (Ř. z. I, str. 480), v Protektorátě Čechy a Morava německé úřední soudy.